

[Lis Noer Holmberg]

daginstitutioner. Man giver dem en pulje, man giver dem en pose penge, og der er ingen tvivl om, at det vil skabe en interesse og en ansvarsfølelse, der vil give bedre udnyttelse af ressourcerne.

Men jeg synes, man må give dem tid til at vise, hvad de duer til, i stedet for nu herindefra at få dem til at føle frustration. For det føler man altså ude omkring hele tiden, når man herinde begynder at pille ved det ene og pille ved det andet og at fortælle dem, at de faktisk ikke kan klare det. Jeg tror godt, de kan klare det, men giv dem ro til det. Så skal det nok blive til noget.

Med hensyn til skatteforhøjelse er der vel egentlig ikke nogen, der har forbudt en kommune at sætte skatten i vejret, hvis det skulle være nødvendigt, men jeg tror bestemt ikke på, at de kommunalpolitikere, der er valgt, er interesseret i at hæve skatten. Jeg tror ærlig talt, de er mere interesseret i at finde besparelserne andre steder, så skatterne kan holdes i ro.

Anker Jørgensen (S):

Som menigt medlem af Folketinget kunne man jo godt lide at prøve på at afklare, hvad de to dagsordener egentlig betyder. Jeg er nu ikke i tvivl om dem, men jeg vil da gerne tillade mig at orientere Folketinget om, hvad jeg mener de to dagsordener betyder.

Når det gælder den, som er stillet af mit parti, står der bl.a., at Folketinget opfordrer regeringen til ved forhandlinger osv. at sikre, at de økonomiske vilkår for kommunerne – taget under ét – ikke forringes. Dertil vil jeg sige, at dette kun kan betyde en eneste ting helt tydeligt. Nu må der, og nu skal der sættes et stop for yderligere nedskæringer og forringelser ikke mindst på det sociale område. Jeg mener ikke, at der er nogen tvivl om, at det er det, der er meningen med den. Det er også det, som Folketinget i andre forbindelser har givet tilslutning til.

Det andet afsnit, som vores dagsorden behandler, drejer sig om, at der skal afsættes økonomi til opfyldelse af beslutninger og vedtagelser i indeværende folketingssamling. Det betyder altså også, at vi ikke alene skal stoppe nedskæringerne, men det betyder, at regeringen og Folketinget skal leve op til de forbedringer for pensionisterne og gamle og for mennesker med stort plejebæhov, som vi her i Folketinget vedtog for mindre end et par uger siden. Det synes jeg er nærmest forargeligt, hvis ikke man i det

samme Folketing kan acceptere en sådan dagsorden.

Hvad står der så i den anden dagsorden, der altså er fremsat af regeringspartierne og nogle andre partier? Ja, der står, at Folketinget konstaterer, at kommunerne i videst muligt omfang selv skal prioritere. Selvfølgelig skal de det. Men er nogen i tvivl om, at prioriteringsmuligheden bliver mere og mere besværlig for ikke at sige umulig, når man på alle områder binder kommunerne, forringer deres økonomiske muligheder for at leve op til det, de efter Folketingets flertals mening skulle gøre, men altså også netop til at klare økonomien på en bedre måde? Det bliver mere og mere besværligt, nærmest umuligt.

Så må jeg igen sige: Hvad betyder det over for det, vi har besluttet herinde i Folketinget? Der er tale om forslag, som Socialdemokratiet, SF og et, to eller tre andre partier – Radikale, Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti – har fremsat eller støttet. Hvad betyder det for disse resolutioner eller for det eksempel, som hr. Poul Nødgaard nævnte, med en kommune med 28.000 indbyggere, hvoraf der er 800 unge mennesker mellem 18 og 19 år, tror jeg det var (*Afbrydelse*). Nå, 18 og 30 år – det giver selvfølgelig en forskel – men der er altså 800 unge, der er på bistandshjælp. Jeg synes, det er meget vigtigt, at hr. Poul Nødgaard understreger dette alvorlige problem. Men så skal man ikke springe over, hvor gærdet er lavest, og sige: »Jeg ved ikke selv, hvad der skal gøres ved det«. Der er ingen tvivl om, at skal der gøres noget ved det, skal det nødvendigvis ikke koste mange penge, men man kommer ikke uden om, at det også vil koste penge. Det er opgaver, som kommunen har påtaget sig eller burde påtage sig, og den burde have økonomiske muligheder for så godt som muligt at løse netop dette problem.

Så vil jeg også godt nævne, at med den dagsorden, der her er foreslået af regeringspartierne, kan vi ikke sørge godt for de gamle, sådan som det samme Folketing har lovet. Derfor siger jeg: Hvad er egentlig formålet? Jeg spørger regeringen om denne dagsorden, om det er meningen at slette alle tidligere forpligtigelser, som det ved vore tidligere dagsordener er pålagt regeringen at leve op til. Jeg er bange for, at det er det, der er formålet, men jeg spørger regeringen endnu en gang.